

БУДНІ ДІБРІВСЬКОЇ АМБУЛАТОРІЇ

Амбулаторії загальної практики сімейної медицини – це майбутнє медицини на селі. Бо сьогодні люди тут можуть отримати первинну допомогу та зробити початкове обстеження. Адже, раніше, щоб здати основні аналізи людина повинна була їхати за 30-40 км до райцентру. А ще дітей і дорослих, які занедужали, сімейні лікарі відвідують і вдома. Прийдуть, послухають, оглянуть, призначать лікування. Для літніх пацієнтів проводяться стаціонари на дому. А вдома й стіни допомагають, і хворі швидше одужують. Тобто, медицина реально наблизилась до людей – усе поруч. Головне лише, щоб при цьому на належному рівні були матеріально-технічна база амбулаторії, забезпечення ліками, умови роботи її медперсоналу та щоб надання медичних послуг було якісним.

Село Дібрівськ – багатолюдний населений пункт, який з кожним роком дедалі розростається, тож порожньо у коридорі місцевої лікарської амбулаторії загальної практики сімейної медицини не буває ніколи. Так само було досить людно там і в день нашого журналістського відрядження до цього села. Поскільки, сімейного лікаря Дібрівська амбулаторія наразі не має (це

базою складається?

- Маємо централізоване опалення, яким отоплюється і сільрада, і наша амбулаторія. Забезпечені ми і непоганим автомобілем, який нам придбала сільрада. Так само на

◆ ЯК ЖИВЕШ, СІЛЬСЬКА МЕДИЦИНО?

на сьогодні їхня лікарська амбулаторія загальної практики сімейної медицини обслуговує дві тисячі двадцять жителів, з них до року – близько 40 діток. Також, на обліку перебуває 17 вагітних жінок. Так що роботи у сільських медиків не бракує. Адже потрібно провести прийом у амбулаторії, об'їздити пацієнтів на дому, оглянути хронічних хворих, поміряти тиск, провести потрібні процедури та ще й швиденько реагувати на термінові виклики. «Із хвороб, з якими до нас найчастіше звертаються наші односельці, переважають гіпертонія, серцево-судинна недостатність, є також хворі на цукровий діабет та онкологічні недуги – підтримуємо й таких пацієнтів, - говорить Аліна Іванівна. – Зараз діти пішли до школи, в дитсадок, то

невідкладні випадки та на патронажну службу виділяють і бензин. А ось із забезпеченням ліками, то в цьому плані хотілося б покращання, бо того, що нам виділяють, відверто кажучи, не вистачає, аби лікувати недуги сільчан. Мусимо або самі за свої кошти купувати медикаменти для проведення процедур та

побільшало і простудних захворювань. Тож, наше завдання – у межах своєї компетенції задіяти ті комплексні профілактичні заходи, які попереджають і знижують рівень захворюваності, дають змогу виявити ранні недуги, а також надавати населенню кваліфіковану первинну лікувальну допомогу, проводити

проблема, до речі, вже не один рік присутня в амбулаторії), в якості старшої там нас приймала медична сестра ЗПСМ Аліна Іванівна Ковтунович. Вона й розповіла нам про те, чим живе на сьогодні їхній медичний заклад.

- Наша амбулаторія була відкрита в 2003 році, - розповідає медик. - На сьогодні маємо два окремих її відділення: в одному знаходяться кабінети для прийому пацієнтів, маніпуляції, огляду, в іншому - лабораторія та стоматкабінет. Віднедавна в нас відкрили і філіал аптеки №1, що дуже зручно для всіх - дали призначення пацієнту і він може невідкладно по ньому придбати усі необхідні ліки на місці. Штат нашої амбулаторії на сьогодні складають лікар-інтерн (вона зараз у декретній відпустці), три сестри медичні, лаборант, дві санітарки і водій. З сімейним лікарем, як ви вже знаєте, у нас не перший рік кадрова проблема, тож за цей час вже й самі помалу адаптувалися і тягнемо цю роботу. А це - додаткова відповідальність. Адже, якби був лікар, він вів би прийом пацієнтів, а ми б виконували, можна сказати, лише другорядні функції. А так доводиться самим визначати: що кому призначити, кого й куди направляти і так далі...

- А як у вас із забезпеченням та матеріально-технічною

ін'єкцій, або перекладати це на плечі тих же такі пацієнтів. Також, хотілося б новий електрофорез, бо маємо зовсім старий і зношений, який часто виходить з ладу. Хотілось би і деякий ремонт в амбулаторії зробити - це, загалом, основна наша проблема на сьогодні. Адже, з 2003 року, як ми відкрились, тут нічого, окрім дрібних косметичних ремонтів, не робилось. Добре, що торік наша дібрівська громада хоч нові металопластикові вікна допомогла нам придбати і поставити. Але й фасад не завадило б покращити та інші ремонтні

роботи провести. Проте, все тут впирається в кошти, яких не вистачає. Тож, залишається сподіватися на якогось доброго спонсора, який нам допоможе...

За словами Аліни Іванівни,

моніторинг за станом здоров'я кожного жителя села тощо.»

У цих словах - суть тієї роботи, якою займається вона та її колеги. Хоча, на перший погляд, щоденна і клопітка діяльність амбулаторного колективу непомітна. Але, коли вникнути глибше у цей процес, то одразу усвідомлюєш, що на їхніх плечах - колосальний труд і відповідальність не тільки за хворих, але за всі процеси, що пов'язані зі здоров'ям людей, медициною загалом в їхньому населеному пункті та сільраді. Отож, хотілося, щоб з боку держави теж проявля-

лась ініціатива у належному забезпеченні та фінансуванні сільської медицини задля покращання рівня медичного обслуговування на селі.

Сергій ТИШКОВЕЦЬ